

Ak má niekto z vás sto oviec..., nepôjde za tou, čo sa stratila, kým ju
nenájde? (Lk 15, 3)

(Dominik Gromoš) „Zblúdil som ako stratená ovca, hľadaj svojho sluhu...“ Tento verš žalmu sa ozýva na každom pohrebe. Vychádza len z našich úst alebo je to aj výkrik nášho srdca, ktoré vidí, že bez Boha je stratené? Je ľahké ukázať prstom na iného človeka a nazvať ho zblúdenou ovcou. Ťažšie je nazvať tak seba samého. No len vtedy môžeme stretnúť Ježiša Krista. Pastiera, ktorý nás hľadá.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)